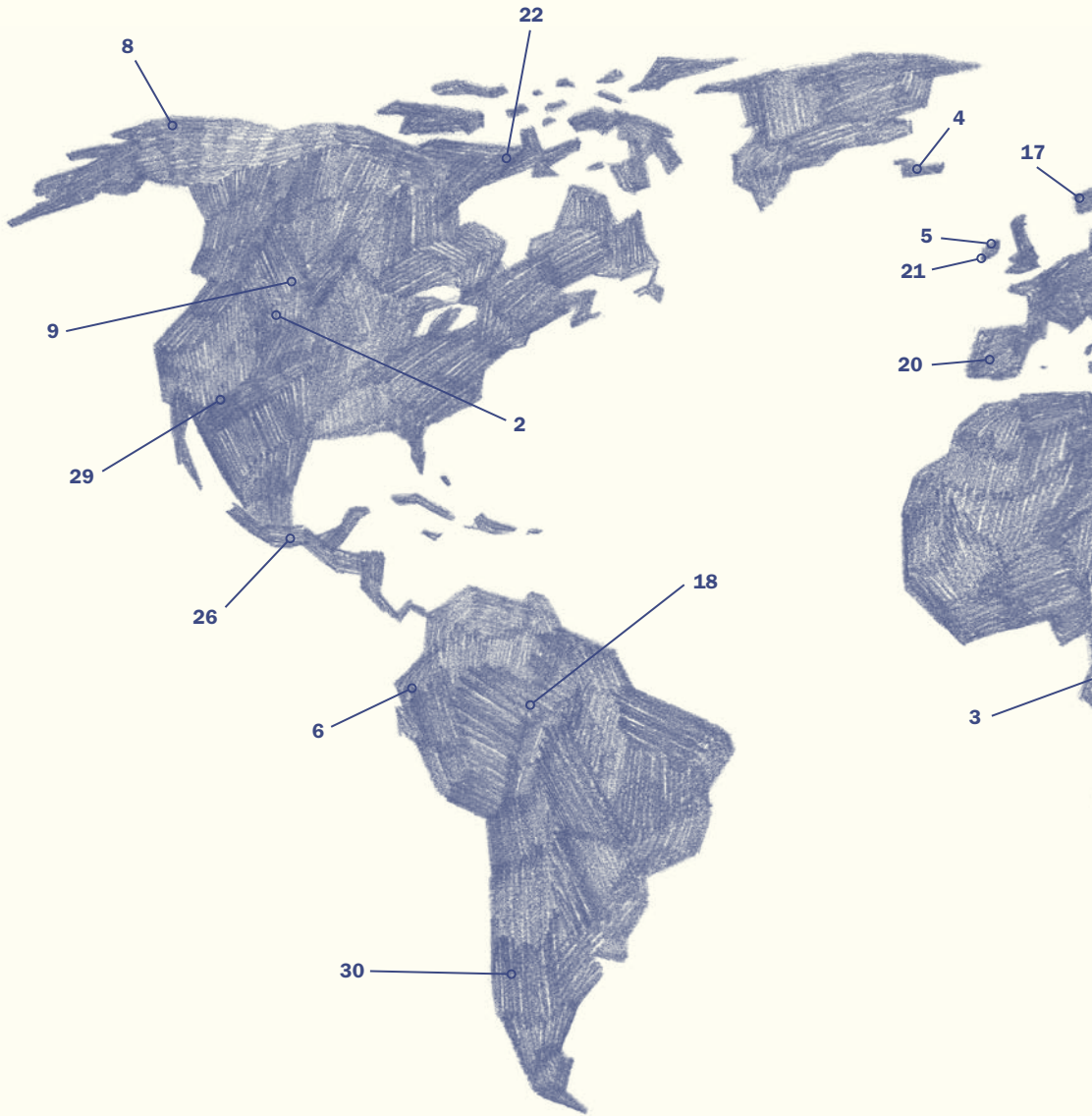

SASSAFRAS DE BRUYN

Al zolang er mensen bestaan

*Verhalen van over
de hele wereld*

Lannoo

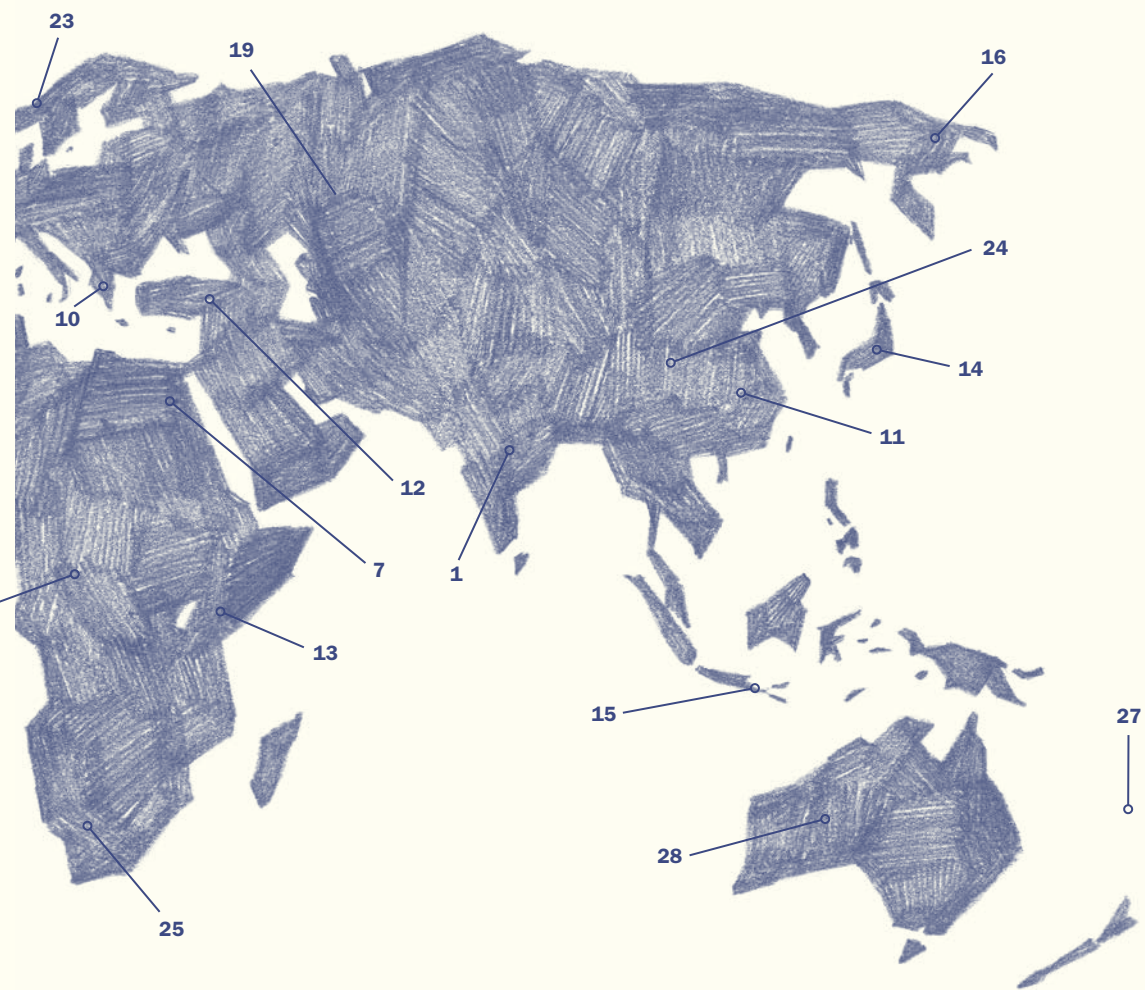

WATER

1 De Ashvin-tweeling – India	11
2 Het ei op de prairie – De Cheyenne, VS en Canada	17
3 De bewaker van de kolk – Centraal-Afrika	27
4 Zeehuid – IJsland, Ierland, Schotland	37
5 De kinderen van Lir – Ierland	45
6 De aravrouwen – De Cañari, Ecuador	59
7 Toen mensen nog tranen waren – Egypte	67
8 Raafman en de vis – De Tikigaq, Alaska, VS	75

AARDE

9 De slangenkrijgers – De Sioux, VS en Canada	87
10 Io de koe – Griekenland	97
11 Het kosmische ei – China	109
12 Sheherazade vertelt – Midden-Oosten	117
13 De eerste olifant – De Kamba, Kenia	131
14 Issun Boshi – Japan	137
15 De katvrouw – Lombok, Indonesië	145
16 Een wereld van poep en plas – De Tsjoeftsjen, Siberië	153

LUCHT

17 De nachtmerrie – Noorwegen	165
18 Het lied van Uirapuru – Brazilië	175
19 Snegoerka, van sneeuw tot wolk – Rusland	183
20 De geest in het kasteel – Spanje	195
21 Het verdriet van Mis – Ierland	205
22 Sila, de luchtgeest – De Netsilik, Canada	223
23 Loki en Iduna – Noorwegen	233

VUUR

24 De parel van de draak – China	247
25 Toen de zon nog op aarde woonde – De San, Afrika	259
26 De vijfde zon – De Azteken, Meso-Amerika	267
27 Māui en het vuur – Polynesië	275
28 Mullian – De Aboriginals, Australië	287
29 Goed gebakken mensen – De Pima, VS	297
30 Over vulkanen en sterren – De Mapuche, Chili en Argentinië	303

WATER

De Ashvin-tweeling

INDIA

'Weet jij waarheen, broer?'

'Nog een eindje rechtdoor.'

'Ju! Vlieg eens een beetje lager. Ja, zo.'

'Wat blink je mooi vandaag, broer.'

'En jij. Stralender dan gisteren alweer.'

'Denk je dat we binnenkort bij de goden mogen zitten?'

'Daar ben ik zeker van. Zie ons vliegen, in onze gouden wagen. In één dag over de wereld. Dat is niet niks.'

'Zullen ze zeker van onder de indruk zijn.'

'Ga eens een beetje lager.'

'Hoezo?'

'Ja, beter. Kijk, daar.'

'Ik zie het niet goed, die bomen zitten in de... Oh!'

'Oh inderdaad.'

'Oh, jee. Is dat een...'

'Vrouw? Daar lijkt het op. Zullen we wat zakken?'

'Goed idee. Tussen die bomen. Daar. Dan kunnen we het beter zien.'

'Jee... wat een schoonheid.'

'Zou ze ons willen spreken?'

'Denk ik wel. We zijn een goddelijke tweeling, duh.'

'Vrouw? Ahum, pardon. Eh... vrouw?'

'Argh!'

'Oprechte excuses voor het storen, u daar in uw blootje. We konden ons niet inhouden, ziet u, een vrouw zo mooi hebben wij nog nooit gezien.'

'Ik zit te baden, zien jullie dat dan niet!'

'Toch wel. We zien water, heel helder, en eh... uw lichaam daarin. Wie is uw

vader? En hoe komt het dat u zomaar mag baden, alleen in de bossen?’
‘Zeg eerst eens wie jullie zijn, zo blinkend en perfect, met jullie gouden wagen en vliegende paarden.’
‘Och, zo onbeleefd van ons. Wij zijn de Ashvin-tweeling: Dasra en Nasatya. Goddelijker dan goddelijk.’
‘En als ik mijn broer mag aanvullen: eeuwig jong en superknap. Wij brengen elke dag de ochtendschemering en verdrijven de dauw.’
‘Klinkt belangrijk. Ik ben Sukanya, de vrouw van Chyavana, en ik baad hier elke dag.’
‘Ach zo. En die Chyavana, dat is eh...’
‘De grote ziener, een *rishi*.’
‘Oh, die! Ha, ha. Is dat je man? Echt? Wij kennen Chyavana als stokoud en, neem me niet kwalijk, lelijk.’
‘Dat heb je mis. Ja, hij is oud, maar ook de mooiste man die ik ooit heb gekend.’

‘Ja, vast. Kijk, Sukanya, wij vinden je echt een lekker ding.’
‘Wat mijn broer bedoelt is: waarom kom je niet met ons mee? Proeven van de jeugd? Verlaat die ouwe knar.’
‘Nooit! Ga nu maar. Ik moet mijn haar wassen.’
‘Excuses, we bedoelden het niet zo.’
‘Nee. We wilden niemand beledigen. Het is alleen... Wist u dat wij helende krachten hebben, Sukanya?’

'Nee. En het kan me niet schelen ook.'

'En als we nu uw man weer jong en mooi maken? Weg met al die rimpels en dorre huid.'

'Ik weet niet...'

'Als we dat doen, mooie Sukanya, kies je dan tussen ons drieën een man voor het leven?'

'Zijn jullie dan alle drie even jong? Ik weet het niet. Ik moet het even aan mijn man vragen.'

'Ga je gang.'

'Wend je ogen af. Ik kom uit het water.'

'Ze stemt nooit in.'

'Toch wel, en als we alle drie gelijk zijn, herkent ze hem niet meer! Dan kiest ze vast de verkeerde: een van ons.'

'Daar komt ze.'

'En ze heeft haar man bij zich. Brr, hij is nog ouder dan ik dacht.'

'We hebben even overlegd. Mijn man vindt het goed dat jullie hem weer jong maken. Doe jullie trucje maar.'

'Kom mijn beste Chyavana, kom hier even naast ons staan. U staat voor het avontuur van uw leven.'

'Wat mijn broer zegt. Doe om te beginnen uw kleren uit.'

‘Geen paniek, we willen gewoon niet dat ze nat worden.’

‘Ja, zo. Nu doen wij hetzelfde...’

‘En nu we hier in ons blootje staan: hier komt onze goddelijke kracht. Voelt u het al?’

‘Nog niet? Komt wel. Stap samen met ons in het water. Voetje voor voetje. Geen zorgen, de stroming is zwak.’

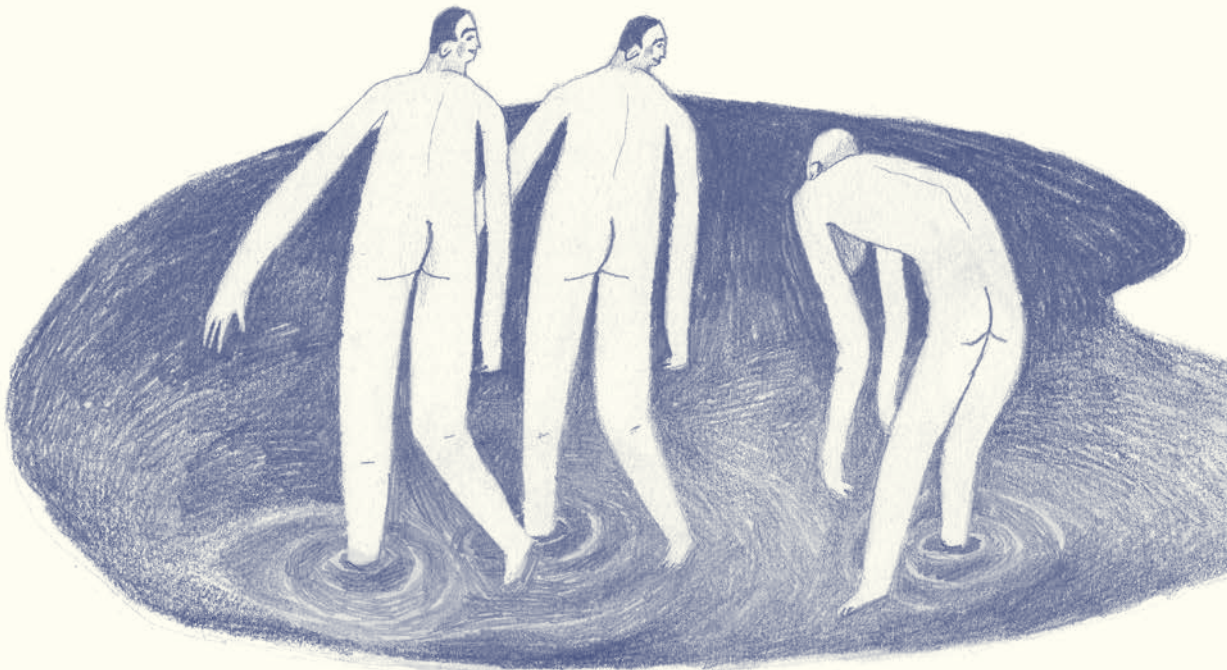
‘Nog een beetje, helemaal tot aan uw nek. Goed zo.’

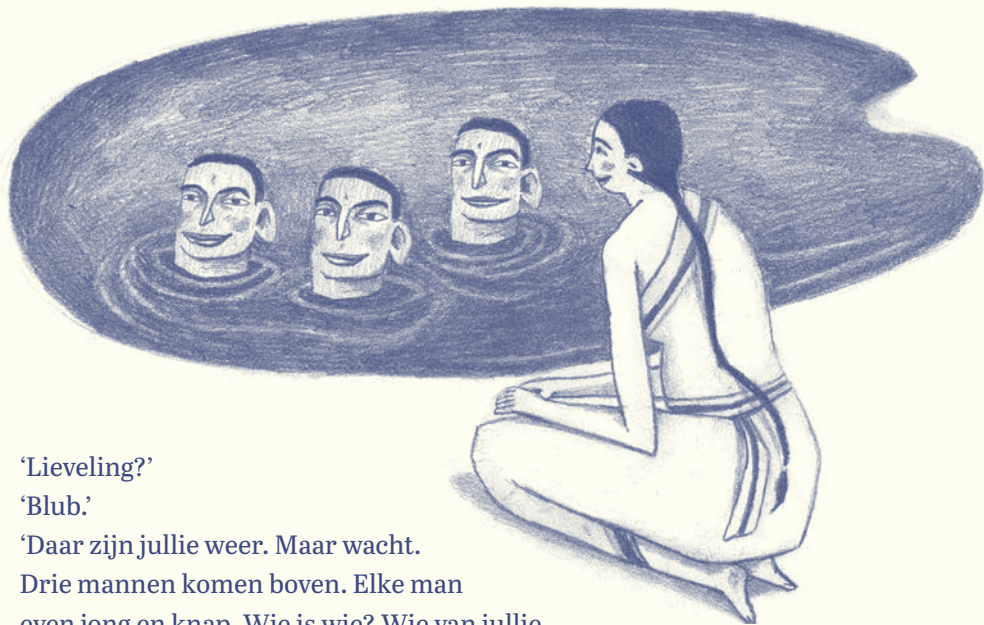
‘Buig nu langzaam door uw knieën. Koel toch, dat water? Mond en ogen dicht. Zak maar helemaal kopje-onder. Net zoals wij.’

‘Blublu. Bl.’

‘Blublublub.’

‘Blu.’

'Lieve!'

'Blub.'

'Daar zijn jullie weer. Maar wacht. Drie mannen komen boven. Elke man even jong en knap. Wie is wie? Wie van jullie is mijn man? Zeg iets!'

'Kies een van ons, Sukanya.'

'Kies een van ons, Sukanya.'

'Kies een van ons, Sukanya.'

'Oh, heb je ooit. Even kijken. Deze ziet er prachtig uit, stralend en fit. Deze ook. En deze... ook. Zucht. Laat ik ze eens van dichterbij bekijken. Dat vlekje ken ik. Maar dat hebben ze alle drie. Ik sluit even mijn ogen. Misschien ruik ik wie mijn man is.'

...

Niets. Maar deze heeft iets in zijn blik. Alsof de hele wereld in zijn ogen ligt besloten. En hij kijkt anders naar mij. Minder gulzig. Zoet als de dichte lucht in de jungle, helder als een plensbui. Zacht en warm als honing. Dit is hij, mijn Chyavana.'

'Och, het was te proberen!'

'Al goed, je hebt hem herkend. Kom maar uit het water, Chyavana. Je vrouw houdt van je. Blijf maar jong en stralend, zodat je bij haar past. Jullie liefde is sterk.'

'Dank je, Ashvin-broers. Van mij mogen jullie tussen de goden zitten en in hun offers delen.'

‘Fijn. We gaan maar weer.’

‘Vergeet je kleren niet, broer.’

‘Oh ja. Zo. Op naar onze wagen. Een ritje om de wereld zal ons opknappen. Het ga jullie goed, Sukanya en Chyavana. We komen nog wel eens op bezoek!’

‘Jammer.’

‘Maar ze verdienen elkaar wel.’

‘Ja. Mooi koppel.’

‘Ju, een beetje hoger.’

‘Op naar de horizon!’

De Indiase mythologie is groot en ingewikkeld. Van een kort verhaal als dit bestaan duizenden versies, omdat ze eeuwenlang mondeling zijn doorgegeven. Dasra en Nasatya waren zonen van de hemelgod Surya, en zochten een plek onder de hindoeëgoden. Ze staan voor dualiteit en eeuwige jeugd, kunnen van gedaante veranderen en hebben genezende krachten. Soms worden ze afgebeeld als paarden. Ze danken hun naam aan *asv-in*: ruiter.

Het ei op de prairie

➤ DE CHEYENNE, VS EN CANADA

Kleine Broer en Grote Broer wandelden eens op de prairie. Ze waren verdwaald. Er was niets te bekennen behalve het gras dat wuifde in de wind en de bergen die paars in de verte lagen. De avondzon lag op het land en kleurde het gras van groen naar roze.

‘We zijn de weg kwijt’, zuchtte Grote Broer.

‘Ik denk het ook’, zei Kleine Broer.

Ze wandelden een paar mijl verder. Geen van beiden dacht eraan om de stand van de zon als kompas te gebruiken. Honger en vermoeidheid maakten hun hoofd leeg. Water hadden ze nog een beetje, eten niet meer.

‘Ik rammel’, mompelde Kleine Broer chagrijnig.

‘Dat is mijn schuld niet.’

‘Jij bent de oudste, jij had de weg moeten onthouden.’

‘Jij hebt toch ook ogen in je kop?’

Zo kibbelden ze een tijdje verder, tot Kleine Broer zijn tenen opeens tegen iets hards stootte. Hij raapte het op. Het was een ei. Maar wel een heel merkwaardig geval: veel zwaarder en groter dan gewoonlijk en met kleurige stippen die niet bij een ei pasten.

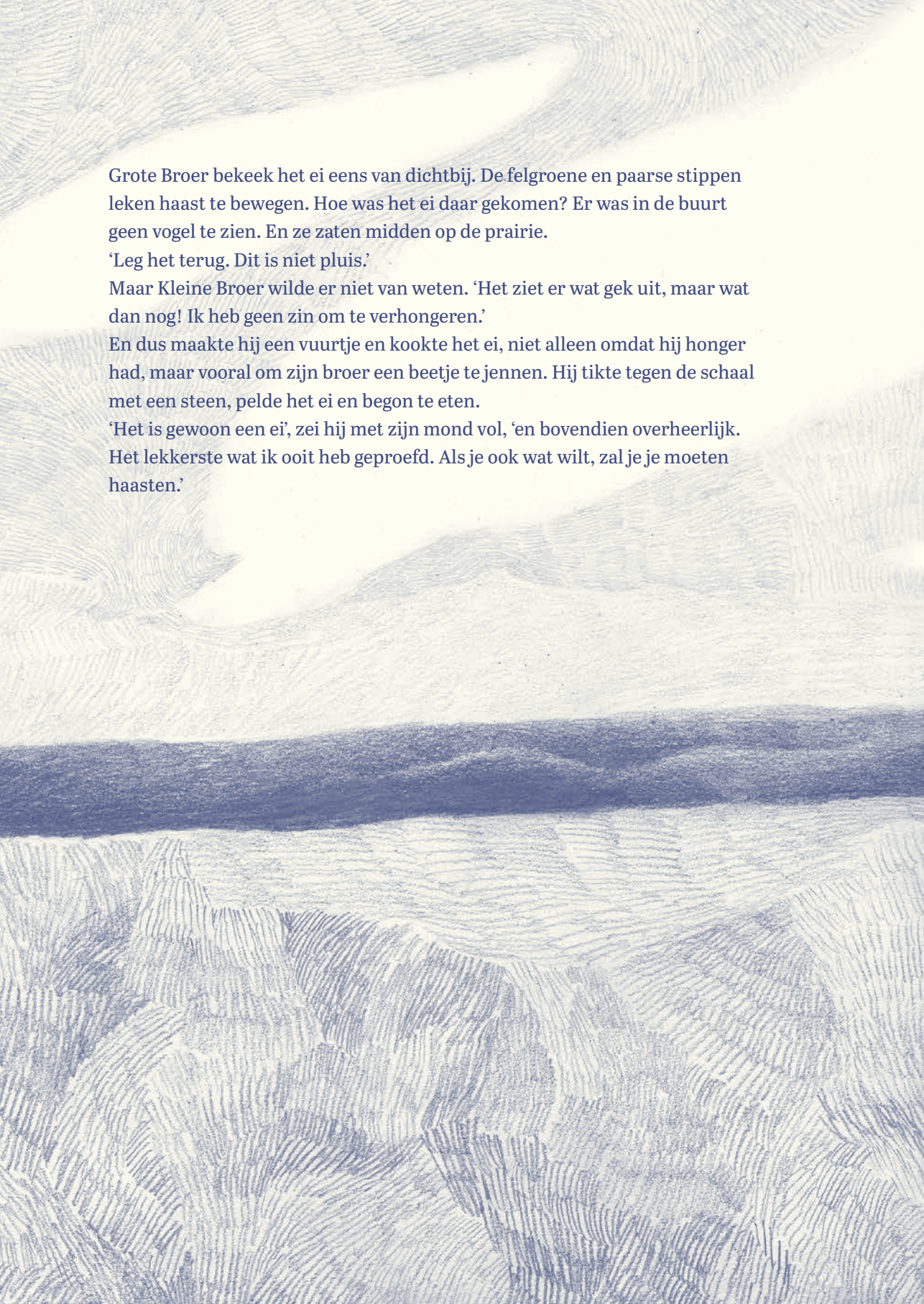
‘Kijk nou! Hier kunnen we een hele poos van eten’, zei Kleine Broer.

‘Dat ziet er giftig uit. Ik zou er maar niet aankomen’, zei Grote Broer,

‘en het al zeker niet opeten.’

‘Kom nou. Ik heb zo’n honger!’

Grote Broer bekeek het ei eens van dichtbij. De felgroene en paarse stippen leken haast te bewegen. Hoe was het ei daar gekomen? Er was in de buurt geen vogel te zien. En ze zaten midden op de prairie.

‘Leg het terug. Dit is niet pluis.’

Maar Kleine Broer wilde er niet van weten. ‘Het ziet er wat gek uit, maar wat dan nog! Ik heb geen zin om te verhongeren.’

En dus maakte hij een vuurtje en kookte het ei, niet alleen omdat hij honger had, maar vooral om zijn broer een beetje te jennen. Hij tikte tegen de schaal met een steen, pelde het ei en begon te eten.

‘Het is gewoon een ei’, zei hij met zijn mond vol, ‘en bovendien overheerlijk. Het lekkerste wat ik ooit heb geproefd. Als je ook wat wilt, zal je je moeten haasten.’

Met steun van

www.lannoo.com

www.de-leukste-kinderboeken.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2022

ISBN 978 94 014 7934 9

D/2022/45/109

NUR 283, 284

Tekst en illustraties: Sassafras De Bruyn

Vormgeving: Studio Lannoo (Mieke Verloigne), Sassafras De Bruyn

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.